

§ 53.

Har foresat, Overmand eller Vagt ved ukorrekt og navnlig ved udæskende Forhold givet Anledning til en af de i §§ 49—52 omhandlede Forbrydelser, kan Straffen under iøvrigt formildende Omstændigheder nedsættes.

(L. 1881 § 123).

Den tilsvarende Bestemmelse i L. 1881 angaar kun Volds- og Respektforseelserne, derimod ikke Lydighedsforseelserne, derunder Mytteri og Oprør. Det er imidlertid fundet rimeligt at lade Overmandens ukorrekte Forhold, hvis dette faktisk har været medvirkende til at fremkalde Forbrydelsen, virke ogsaa i disse Forhold som egentlig strafnedsættende Omstændighed. Der sker formentlig ingen Skade for den militære Lydighedspligt derved.

Naar § 48 ikke er nævnt, er Grunden ikke den, at Overmandens ukorrekte Forhold ikke her skal tages i Betragtning, men den, at Straf efter denne Bestemmelse altid kan gaa helt ned til Irettesættelse, og at det derfor er tilstrækkeligt, at Overmandens Forhold tages i Betragtning ved den almindelige Udmaaling, hvad det jo altid ogsaa uden udtrykkelig Forskrift vil blive.

Ukorrekt Forhold kan f. Eks. bestaa i uligelig Behandling af de undergivne og i udvist upassende Fortrolighed overfor dem, hvorved Respekten undergraves o. l.

§ 54.

Den, som paa en saadan Maade ytrer Utilfredshed med en foresats Adfærd eller klager over Besværligheder eller Mangler, at han burde indse, at derved en for Mandstugten farlig Misfornøjelse kunde udbredes i Krigsmagten, straffes med Arrest.

(L. 1881 § 107).

Paragraffen stemmer i det hele med § 107 i Lov af 1881, dog er der den betydningsfulde Begrænsning, at det efter Udcastet kræves, at den Misfornøjelse, som Gerningsmanden burde regne med som Følge af Handlingen, skal være en for Mandstugten farlig Misfornøjelse. Strafferammen er betydelig nedsat.

§ 55.

Den, som uden rimelig Grund for højere foresat fremfører Klage over en foresat, straffes med Arrest.

(L. 1881 § 124).

Bestemmelsen svarer ganske til L. 1881 § 124. Der kræves efter denne, at der skal foreligge en ugrundet Klage over en foresat. Noget ganske andet er Rekurs overfor en af en foresat truffet Afgørelse. Saadan Rekurs er lige saa lidt en Klage over den foresatte, som Anke af en Dom er en Klage over Dommeren. En Klage over den foresatte foreligger alene, naar Formaålet er at faa ham draget til Ansvar.

Det synes, som om de i Militær Rets-